

Азәрбајчан МӘКТӘБИ

7

1977

ГАДЫН ТӘҤСИЛИНИН ДАҢИ ТӘБЛИҖАТЧЫСЫ

Аллаһверди ТАҒЫЗАДЭ
педагожи елмләр намизәди, досент

ӘЛДЭ олан тәдгигат әсәрләри мұасир охучуја орта әсрләрдә Азәрбајҗанда гыз вә гадынларын тәһсилнә анд аз, бә'ән дә думанлы мә'луматлар верир. Һалбуки һәмни дөврә анд мә'хәзләрдә гыз вә гадынларын тәһсили мәсәләләриндән бәһс едән сәһифәләр чоҳдур вә бу материалларын тәһлил едилмәси елми-практик чәһәтдән мараг доғурмаја билмәз. Бизә белә кәлир ки, һәмни мәнбәләр сырасында Низами Кәнчәвинин поемалары ән мө'тәбәр јерләрдән бирини тутур.

Низами Кәнчәвинин гыз вә гадынларын тәһсилнә анд фикирләрини тәһлил едилмәси ашағыдакы сәбәбләрә көрә мараглы ола биләр:

1. Бу мәсәләни ајдынлашдырмаг Низами дөврүндә јашамыш мұтәрәгги фикирли дикәр мұтәфәкирләрин дә һәмни мәсәләјә мұнасибәтини мұјјән етмәјә имкан верәр. Бу исә педагогика тарихимизин мараглы сәһифәләриндән бирини— орта әсрләрдә јашајан Азәрбајҗан гадынларын тәһсили мәсәләләрини ишыгландырмаға јардым көстәрмиш олар.

2. Сүбүт етмәјә ештијач јохдур ки, орта әсрләрә анд тәдгигатларын әксерийәтиндә Азәрбајҗан гадыны һәмнишә көлә, дөрд дивар арасында угурсуз тәлејин гурбаны, савадсыз мәзлум, ислам дини тәләб-

ләрини кор-коранә ичра едиб, үмидини «о бири дүнјаја» баглајан бир гул кими тәгдим едилди. Низаминиң гадына вә гадын тәһсилнә анд фикирләрини тәһлил етмәк Азәрбајҗан гадынынын тарихи кечимиң һагғында тәсәввүрләрин даһа да дәгигләшдирилмәси үчүн әһәмијјәтлидир.

3. Һазырда Азәрбајҗан ССР-дә истеһсалатда ишләјән гадынларын сајы 800 миңә јахындур. Республиканызда гадынлар елм сәһәсиндә чалышанларын 47 Һазирда тәһсил едилрәр. Гадынларымызын ичтимаи-сијаси вә елми фәалијјәт сәһәсиндә чошгун иштиракынын тарихи көкләрини ајдынлашдырмаг сәһәсиндә дә Низаминин идејалары мұһүм рол ојнаја биләр.

4. Мұасир гадынларымызын тәһсил вә тәрбијәсинин мәгсәд вә мазмунуну дәгигләшдирмәк мәсәләсиндә дә Низаминин фикирләри әһәмијјәтлидир.

Низаминин поемаларында гадын ләјәгәти, зәкасы, намусу вә һүрәни һәмнишә башга һадисәләрә исибәтән даһа габарыг, јүксәк илаһамла, хуsusи бир дигәтләгә тәрәннүм едилди. Шаир гадына мұнасибәт мәсәләсиндә һәмнишә әдаләтли мөвгә тутмуш вә бу мөвгәјини ашағыдакы мисраларда әкс етдирмишдир:

Еј һүнәрлијәм дејән, әкәр кишисә адын,
Утан, бир көр нә етди һүнәрли бир дул гадын.

(«Сиррләр хәзинәси»);

Гадынлар еркәкдән үрәкли, чоғат,
Дәниз иччисиндән тәмиш вә парлаг.

(«Искәндәрнамә»).

Бунылары да билмәк мараглыдыр ки, Низами поемаларында әсас гадын сурәтләринин һамысы өз ағлы, чәсарәти вә тәдбиркешлији илә кишиләрә гәләбә чалыр. Гарынын Султан Сәнчәрдән, Ширинин Хосровдан, Лейлинин Ибн-Сәламдан, Фитнанин Бәһрамдан, Нұшабәнин Искәндәрдән ағыллы вә чәсарәтли инсан кими верилмәси буна сүбүтдур. Һәм дә бу гадын сурәтләринин бәзиләри Азәрбајҗанда јашамыш тарихи шәхсийәтләрин ады илә бағлыдыр ки, онлар Низами гәләминин сығал вә тәрәвәтиндән даһа да көзәлләшмиш вә чәзибәдәр олмушлар. Бунунла јанашы, демәк ләзимидыр ки, Низаминин гадын тәһсил вә тәрбијәси мәсәләләринә даир фикирләринин тарихи шәхсийәтләрә әлағадар олуб-олмамасы һәмни фикирләрин әһәмијјәтинә һеч дә хәләл кәтирмир. Һәр ики һалда Низами һәмни фикирләри өз дөврүдә тәблиғ етмиш вә Низамидән сонра да оныларча охучу нәсли гадын тәрбијәси мәсәләсиндә бу фикирләрдән бәһрәләнмишдир.

Низами өз поемаларында идеал гадын тәрбијәсинә анд компонентләри әһәт етмәк нијјәтиндә олмуш вә бу мәсәләни «Хосров вә Ширин» поемасында Ширин сурәти, «Искәндәрнамә» поемасында исә Нұшабә сурәти илә һәлл етмишдир. Һәм дә шаир чоҳ һағлы олараг Ширин сурәтиндә чәмләшдирә билмәдји бә'зи кејфијјәтләри мүдрик вә гәһрман гадын олан Нұшабә сурәтиндә тәчәссүм етдирмишдир. Марағлыдыр ки, һәр ики гадын һөкмдардыр вә онларын һәр икиси тәһсилли, тәмкинли, һәјалы, ат миниб, гылынч ојнатмағы бачаран вәтәнпәрвәрләрдир. Ләкин

Шириндә олан кәнчликлә бағлы тәрәвәт, чошгундуг, һакимијјәти ешгә гурбан вермәк кими чүрәтли һаллар Нұшабәдә јохдур. Чәсарәт вә мүдриклик, вәтән тәрпағыны һәр шәјдән әзиз тутмак кими әләмәтләр Нұшабә сурәтиндә даһа габарыг шәкилдә верилмишдир. Чүнки Нұшабә Ширинә көрә јашлыдыр. О, амосоникаларын ән чәсуру, ән көзәли вә ән ағыллысыдыр. Беләликлә, Низами јаш хуsusийәтләринин фәргләриндән доған инсанни кејфијјәтләри нәзәрә алараг идеал гадын тәрбијәсинә анд компонентләри ики гадын сурәтиндә чәмләшдирмәклә педагожи чәһәтдән тамамыла гануни һесаб едилән бир адым атмышдыр. Онуң фикринчә, идеал гадын вәтәнпәрвәрлик, әдаләтли олмаг, садәлик, доғручулуг, нәзакәтдиллик, садағәтдиллик, һәјалы вә абырлы олмаг вә с. кими јүксәк әхлақи кејфијјәтләрә, дәрин елми вә сијаси билникләрә, пәһләван гүввәсинә, ичә зөвгә, әмәјә вә әмәкчи инсанлара һөрмәт вә мәнһәбәт иһсалләриә малик олмалыдыр. Бу кејфијјәтләрә исә әввәлчә андә тәрбијәси васитәсилә (Мәһинбанунуң Ширинә нәсиһәти бу мәнһәләјә парлаг мисалдыр), сонра да мәктәбдә мұәллим вә усталдаларын рәһбәрлији илә јијәләнмәк олар.

Низамијә көрә, һәмни кејфијјәтләрә јалныз тәһсилни көмәји илә наил олмаг мүмкүндур. Јәни тәһсил гадын тәрбијәсинин әсас, апарычы тәркиб иһсәси олмалыдыр. Буна көрә дә, тәсәдүфи дејил ки, Низами поемаларында гадынларын тәһсил алмасы нәники тәгдир олунур, һәтта бу процесин әкс етдирән сәһнәләр дә мәнһәбәтлә тәсвир едилди. Мәсәлән:

Хырда оғланларла гызлар јанашы
Һамысы олмушду сыра јолдашы.

Јахуд:

Јолдашлар елм алыб дәрс охујурду,
Онлар да ешг ады елми дујурду.

(«Лейли вә Мәчнун» поемасы).

Гызларла оғлаңларын биркә тәһсил алмасыны гәһабәт һесап етмәјән бөјүк мütәфәккир «Искәндәрнамә» поемасында да Аршнмедни охудуғу мөктәбдә бу гаданы ади бир һал кими гәләмә алмышдыр.

Шаир, киши мүәллимлә гыз шакирд арасындакы мүнәсибәт мәсәләсинә дә тохунуб, һәмни мәсәләни чоҳ усталыгла һәлл етмишир. Бу чәһәттән «Искәндәрнамә»дә гибтли Маријәнин һекајәсин марағлыдыр. Һекајәнин мәзмуну беләдир: Бир әмир гызы дүшмән һәмләләринни гаршысыны алмаг јоллары һагғында вәзирлә мәсләһәтләшмәјә кедир, вәзирин тәләбаләр дәрс дедијини көрүб, бу ишә мараг кәстәрир. Өзү дә тәләбаләрә гошулуб тәһсил алмаға башлајыр. Тәһлим просесиндә гыз өзүнчү көзәллиги илә өјүнүр вә мүәллимин она мејл салачағаны күман едир. Лакин мүәллим гыза көзүнчү учу илә белә бәлхмыр. Мүәллимин бу чүр рафтарыннан гыз да өзүнә нәтичә чыхарыр вә өз гәлбиндә кишиләрә олан мејли боғур («Искәндәрнамә» поемасы).

Умумијјәтлә, Низами тәһсил иләриндә гадынла кишиниң јахынлыг әләғәләриниң әлејһинә олмуш вә тәһсил алан кәңчләрин мәнәбәт сәркүзәштләриниң тәһлимә

**Еркәк тиәтлјәм, олсам да гадын,
Һәр иши бәллидир мәнә дүңјанын.
...Гара булул кими курдасан киилә
Гылыч түстүсүндән јанар су белә.**

(«Искәндәрнамә»).

Өлкәни идарә етмәкдә јалныз гылычча архалаймағы кафи һесап етмәјән Нүшабә шәһәрдә мәскән салса да, дүңја шаһларының ишиндән хәбәрдардыр. «Һиндистан елиндән Јунана гәдәр вирандан, абаддан хәбәр тутур». Бу ағыллы вә еһтијатлы гадыны көрән Искәндәр дә ондан горхур. Бәрдә шәһәринә тохунмадан өз јүрүшүнү давам етирир.

Шаир «Једди көзәл» әсәриндә гызларни кишиләрә бәрабәр тәһсил алмасының әзурилийини, тәһсилли гыз сурәтләриниң јүксәк мәнәви кәйфијјәтләрә малик олдугла-

мәни тәһсил кәстәрмәсин мөвгејиндә дајанмышдыр. «Искәндәрнамә» поемасында дејиллир ки, Маријәнин мүәллими әввәлләр Аршнмеддә дә дәрс дејрмиш. Аршнмеддә тәләбикән бир түрк гызыны севир, мүәллим Аршнмедди әсил алим кими јетишдирмәк үчүн онун севдији гызы иксир вәситәсилә ејбәчәр вәзпјәтә салыр. Буна көрә дә Аршнмеддә гыздан үз дөндәриб өз тәһсил илә мөһәт олур. Гибтли Маријә дә мәнәбәт маҷараларындан үз чевиридији үчүн дәрин елми билликләрә јијәләнир.

Низами гадының тәһсилли олмасының бөјүк ичтиман-сијәси әһмијјәтини Нүшабә сурәтиниң фәлијјәти әсасында әјани шәкиллә сүбүт етмишир. Бәрдә һөкмдары Нүшабә етиканы, дипломатияны, чоғрафияны, һәрби ишләри көзәл билдији үчүн Искәндәр кими гүдрәтли бир чаһанкүрә галиб кәлир, һәтта, ону өз ағлы вә зәкасы илә һејран едир. Нүшабәнин ағыл вә тағбири сәјәсиндә бурада гызлар вә гадыңлар һејрәтамыз дәрчәдә көзәл бир чәмијјәт јаратмышлар. Бу чәмијјәттәкә һәјәтын ритмиң поэмаға кимсә чүрәт етмәз. Нүшабә һеч дә әбәс јерә Искәндәрә демир ки:

рыны тәсдиг јолу илә охучуларанандырмаға чалышмышдыр. Дөрдүнчү иглим падаһы гызының Бәһрам кура сөјләдији нағылдан Низаминиң һәмни фикирләри тәблиг етдијини ајдын көрмәк олур. Низами гызларын көләликлән, мадди асылылыгдан, мәнәви јохсулугдан хилас олмаг јолуну да тәһсилдә көрүр вә беләликлә, өз мүәсирләрини әсрләрә габаглајырды. Дөрдүнчү иглим падаһы гызының нағылында тәсвир едилән көзәл һагғында дејилмиш сөзләрә диггәт јетирәк:

**Охујуб һәр дәрс биллик јығараг
Јазмышды һәр елмә анд бир вараг.
...Ојду зәмананиң көзәл дилбәри,
Нејләрди јолдашы, нејләрди әри.**

(«Једди көзәл»).

Нағыл данышан шаһзадә гызын тәһсил һагғында даһа әтрафы мәлуMAT верир, һәмни гызың әрә кетмәздән әввәл астрономијаны, биолокијаны, кимјаны, тарихи вә бир чоҳ башга елмләри дәриндән өјрәндијини дејир.

Диггәти чәлб елән мәсәләләрдән бири дә будур ки, Низаминиң гадын сурәтләриниң јаделли кәшиләрә апардығлары сөһбәт кәһнәләриниң тәсвириндә тәрчүмәчи нәзәрә чарпыр, бу гадыңлар узаг елләрдән кәлән гонағларла сәрбәст сурәтә сөһбәтләр апарырлар. Мәсәлән, Ширин нә Шапурла, нә дә Хосровла сөһбәт едәркән һеч бир чәтилликлә гаршылашмыр. «Једди көзәл» әсәриндә једди өлкәдән кәтириллиш гызларын һеч бири Бәһрамла тәрчүмәчи вәситәсилә данышмыр. Нүшабә дә Искәндәрлә тәрчүмәсиз данышығлар апарыр, һәтта, бу данышығлар заманы јүксәк нигт мәдәнијјәтинә малик олдуғуну да нүмајиш етидирир.

Низаминиң јаратдығы зијалы гадын сурәтләри XII әср Азәрбајҗан ичтиман һәјәтының мәнәви чешмәсиндән су ичиб пүхтәләшмишләр. Низами бу гадыңлары әфсанәләрдә тәсвир едилдији кими поемаларына кәтирмәмишди. Низаминиң бу һәрәкәтини тәғдир едән мәрһум професор М. Рәфилли Ширин сурәти һагғында јазырды:

**Пис гадын әлине сән вермә гәләм,
Бунданса әлини тез ејлә гәләм.
Гадының бир мөкүтү бил јазмасындан
Киши гара кејсә јажшыдыр, инан.
Гадына чәһрәни верди һагг өзү,
Верди гәләми дә кишијә, дүзү.**

Гадына вә онун тәһсилли мәсәләсинә бу чүр мүнәсибәтин Азәрбајҗанда, әсәсән, XX әсрә гәдәр давам етдијини нәзәрә алсаг, Низаминиң

«Шаир Ширин сурәтиндә XII әсрин идеал гадыныңы тәсвир етмишир, һәм дә елә тәсвир етмишир ки, бу дөвр Азәрбајҗан керчәклијиниң габагчыл адамларының нүмајәндәләрини ону бу чүр тәсәвүр едирдиләр».

Лакин Низами тәкчә өз зәманосиниң шаири дејилди. Онун јаратдығы сурәтләр мәнәви зәнкнлији, чәсарәти вә һуманист характери етибаридә дөврүнчү зүлмәтләриниң јарыб сонракы әсрләрә дә шәфәғләр апармышдыр. Бәлкә дә елә бу чәһәтләри нәзәрә алаң професор Е. Бертелс јазырды: «Гәтти сурәтдә тәсдиг етмәк олар ки, һеч XVII әсрдә дә Јахын Шәрғдә «Искәндәрнамә»јә бәрабәр бир поэма јарадыла билмәзди» («Искәндәрнамә» поемасына мütәғдимәдән).

Бу сөзләри ејнилә Низаминиң гадын тәһсилли мәсәләләринә дә шами етмәк олар. Чүнки Низамидән һејли сонра јашамыш көрәмли Азәрбајҗан мütәфәккирләриниң бәзиләри һәтта гадын тәһсиллини әлејһинә чыхмыш, тәһсилли гадын әхлагсызлыгының мәнбәји һесап етмишләр. М. Өһәддиниң «Чами-Чәм» әсәриндә гадыңларын јазыбохумаг бачарығы гәттијәтлә лисләнир, гадының јалныз евдә ушаг сахламаға, чәһрә әјирмәјә лајиг олдуғу тәсдиг едилир:

һәмни мәсәләдә тутдуғу мөвгејин әһмијјәтиниң асанлыгла тәсәввүр едә биләрик.